

DERFOR SKROTTER USA ATOMAFTALEN MED IRAN

Af Asger Aamund, den 18.maj 2018

Salig Ayatollah Khomeini pålagde sine efterfølgere tre skæbnesvangre løfter, som de nu kompromisløst stræber efter at indfri: udslettelse af staten Israel, nedkæmpelse af sunni-islam og etablering af shia-islams dominans over det islamiske verdenssamfund. Set i et iransk perspektiv udvikler tingene sig ganske fornuftigt: shia-islam er på sejrskurs i den igangværende stedfortræderkrig mod Saudi-Arabien og sunni-islam. Den sunni-muslimske dominans i Irak er brudt, og i stedet er det shia-islam, der svinger taktstokken. Samme position er ayatollaherne ved at opnå i Yemen og frem for alt i Syrien, hvor præsident Assad i dag er en ligegyldig bonde på det politiske skakbræt. Shia-militserne har oprettet baser og militære støttepunkter tæt på Israel som forberedelse til den invasion, der skal udradere den forhadte jødiske stat. Mullaherne i Teheran har også haft succes med at indgå en aftale med de enfaldige og godtroende ledere i Vesten, der villigt har ophævet de lammende sanktioner til gengæld for en aftale, der ikke på nogen måde forhindrer Iran i at udvikle atomvåben, men kun udsætter festen i en beskedent årrække. Siden sanktionernes ophævelse er over hundrede milliarder indefrosne dollars blevet kanaliseret over i realiseringen af Khomeinis mål. I de sidste tre år har den shia-muslimske terror og militære ekspansion således været i voldsom acceleration.

Obama-generationen af vestlige ledere lader sig ikke forvirre af disse ildevarslende kendsgerninger. Især EU-landene har nu valgt at se Iran som et de facto medlem af det internationale samfund, som man kan gøre forretninger med. Siden sanktionernes ophævelse har et utal af erhvervsdelegationer været på salgsturné i Iran. Eksportørerne gnider sig i hænderne i forventning om forretning og profit. De europæiske regeringer og medier omtaler den iranske ledelse som 'moderat'. Moderationen manifesterede sig umiddelbart efter, at USA var trådt ud af atom-aftalen. De iranske parlamentsmedlemmer gennemførte en moderat afsyngelse af slagsangen: " Død over Amerika", og foretog i parlamentssalen en moderat afbrænding af det amerikanske flag.

Aftalen, som formelt hedder Joint Comprehensive Plan of Action (JCPOA), blev indgået i 2015 mellem Iran og de faste medlemmer af FNs sikkerhedsråd. Præsident Obama turde ikke forelægge traktaten for Kongressen til parlamentarisk godkendelse. Obama forpligtede i stedet USA ved personligt at underskrive aftalen. En parlamentarisk godkendelse ville have været bindende også for senere præsidenter indtil aftalens udløb i 2025, men hvad der forpligter ved et pennestrøg, kan annulleres ved et pennestrøg. Og det var lige, hvad præsident Trump gjorde. Men hvorfor dog trække sig ud af en traktat som FN og EU er så glade for, og som Obama kaldte 'historisk'? Trump er ikke interesseret i en pagt, der kun udskyder, men ikke forhindrer Irans atombevæbning. Pentagon vurderer, at Iran kun behøver 18-24 måneder til at producere nukleare sprænghoveder. Dernæst har iranerne vist, at de lyver og bedrager efter behag. Under forhandlingerne om kontrakten fastholdt den iranske regering, at man udelukkende arbejdede på at udvikle anlæg til civil produktion af atomkraft. For nylig kunne Israels præsident Netanyahu dog afsløre, at Iran havde fremstillet en komplet kagebog til udvikling, produktion og fremførelse af atomsprænghoveder. Trump er på den hårde måde blevet klar over, at i islam er ethvert bedrag, enhver fortielse, enhver løgn tilladt og legitim, hvis blot det tjener islams sag, hvad Iran her har vist et flot eksempel på (Koranen (3:54/7:99)

Den amerikanske regering kan heller ikke acceptere, at aftalen ikke omfatter kontrol med fremføringsmidler. Det er en kendsgerning, at Iran udvikler og afprøver avancerede krydsermissiler og ballistiske raketter, der kan påmonteres atomvåben. Ligeledes har præsident Trump noteret sig, at Iran

efter sanktionernes ophør har kanaliseret sine nye milliardindtægter ind i terror og erobringstogter, selv om landet og dets befolkning er økonomisk nødlidende. Ifølge den britiske avis The Guardian er 40 procent af Irans ungdom arbejdsløs. Der er udbredt korrupsion og tårnhøj inflation. Priserne på kylling og æg er fordoblet på kort tid, og den iranske arbejder har ikke mere råd til kød i madskålen. Der er hyppige protestaktioner, strejker og arbejdssabotage, som bliver slået ned med ekstrem brutalitet af styret.

Alt tyder således på, at mullaherne i Teheran stædigt og kompromisløst forfølger de mål, der blev pålagt dem af ayatollah Khomeini. Trump vil have en aftale, der effektivt forhindrer Iran i at udvikle atomvåben, og som sætter en stopper for regimets militære ekspansion i Mellemøsten. Til gengæld vil USA formodentlig tilbyde et omfattende udviklings- og investeringsprogram, der kan bringe Irans betrængte økonomi på rette kurs til glæde for hele folket og ikke kun for præsterne og militæret. Den sunde fornuft siger ja til denne løsning, men fanatismen siger nej. Der skimtes intet lys for enden af Khomeinis mørke tunnel.